

Synspunkt i Berlingske Business 20. september 2007

(Politisk) ledelse eller administration?

Politikere har ofte givet mig anledning til refleksion over hvad ledelse er. De seneste ugers regeringsadfærd har været endnu en anledning. Ledelse (eller leadership på nudansk) er først og fremmest at ville noget med det, man er i spidsen for. At vinde tilslutning til visionen, at vise vejen til hvordan den nås, samt at sikre ressourcer og opbakning til at realisere den. Dernæst, når det hele ikke går som planlagt, konstant at justere kursen og sikre, at alle er om bord. Resten er administration (eller management på nudansk), som kræver andre og langt hyppigere forekommende talenter, rettet mod at få daglig drift til at fungere og eventuelle forandringsprojekter gennemført.

Ledere træder i karakter ved at identificere behov for forandring samt at artikulere og kommunikere visionen og strategien til at realisere den. Store forandringer skabes kun, fordi de giver mening ved, at fremtiden ville blive ringere, hvis man fortsatte som hidtil. Ledere tænker langt – ikke blot 5 eller 10 år frem, men ofte på hvordan det vil være for næste generation. Derfor påtager ledere sig et stort ansvar, som det ville være nemt at lade ligge fordi "der er nok at se til nu", eller "nu går det lige så godt, og det er jo ikke sikkert, at jeg tyder fremtiden korrekt".

I særlig grad politikere, og i særlig grad regeringen, har en pligt til at tænke på næste generation. Men hvad er vores politikeres vision for os danskere? Hvad er regeringens og statsministerens? Hvilket Danmark ønsker man i 2020-30 for de børn, som går i skole nu, og som til den tid overtager stafetten? Er det f.eks. et samfund, hvor det offentlige forbrug har reduceret velfærden, fordi kun få har følt et ansvar? Er det f.eks. et samfund, hvor dansk erhvervsliv klarer sig dårligt i den globale konkurrence, fordi skatteplanen fra 2007 ikke tog højde for, hvad det er, der skaber et lands konkurrenceevne? (Ved politikere reelt hvordan de erhvervsvirksomheder, som tjener penge til landet, fungerer?) Er det f.eks. et samfund hvor ½ million mennesker hver dag binder 3 – 4 timer i transport til og fra København, fordi man i 2007 valgte at udskyde beslutningen om et ekstra jernbanespor fra København til Ringsted til 2015? (Kommer politikere nogensinde ud i myldretidstrafik?)

Måske ved regeringen ikke selv, hvad den vil med fremtiden? Eller måske agerer den unødigt forsigtigt, fordi den undervurderer mulighederne for at sælge sit budskab? Regeringen har – på trods af udmærkede analyser af fremtiden fra dens egne kommissioner og råd – flere gange fravalgt de visionære løsninger til fordel for at forlænge nutiden med lidt ekstra brædder. Rygmarvsargumentationen herfor er stedse: "Du skal kunne tælle til 90", underforstået: "Hvor dum kan man være"! Det kan, om end det er arrogant, være et relevant svar i den konkrete sag. Men det forklarer ikke hvorfor regeringen nu i 6 år, ganske har forsømt at føre en seriøs debat om især de værdier, som vores samfund skal udvikles på, for at vores børnebørn får et godt liv. Bevares, der har været enkelte udmeldinger, men ikke den konstante og gennemtænkte indsats, som kunne have skabt grundlag for at flytte stemmer ved et valg eller accept af lovgivning. Uanset ens politiske ståsted, må man komme frem til, at regeringens adfærd intet har med ledelse at gøre. Det er administration. Det kunne være befriende, hvis oppositionen var i stand til at demonstrere lederegenskaber.